

חינוך האדם כוחניות ומיידיות או תהליך ארוך טווח?

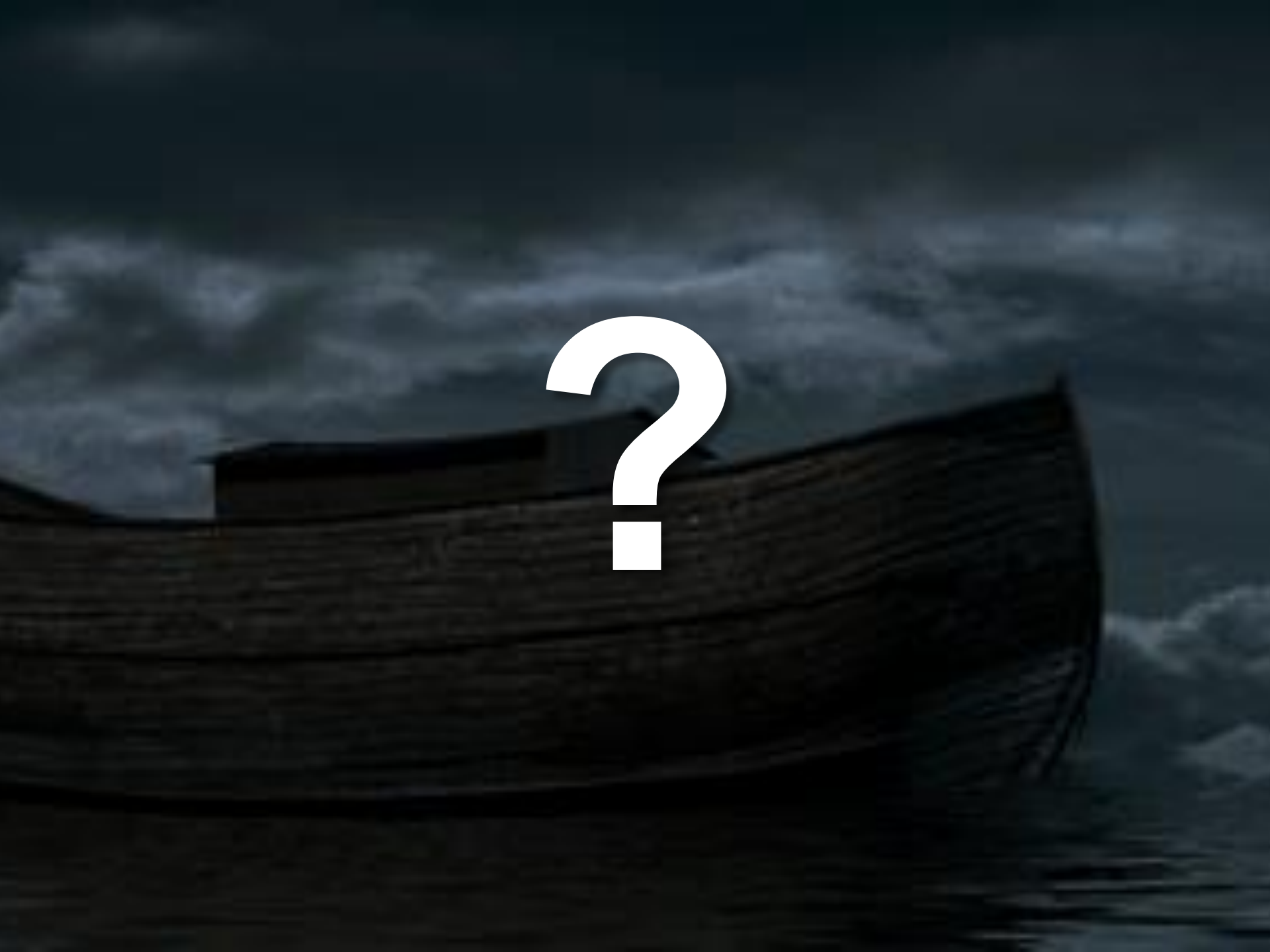
זרקור לעומק על בראשית פרקים ו'-ט'

התדרדרות האנושות והשלכותיה

בראשית ו' 5-7, 11-12

ה וַיֵּרָא ה', כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ, וְכָל-יֵצֵר
מַחֲשָׁבֹת לְבוֹ, רַק רָע כָּל-הַיּוֹם. **ו** וַיִּנָּחֵם ה', כִּי-
עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ; וַיִּתְּעֶצֶב, אֶל-לְבוֹ. **ז**
וַיֹּאמֶר ה', אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה, מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה, עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-
עוֹף הַשָּׁמַיִם: כִּי נַחֲמָתִי, כִּי עָשִׂיתָם. ... **י** וְתַשְׁחִית
הָאָרֶץ, לִפְנֵי הָאֱלֹהִים; וְתַמְלֵא הָאָרֶץ, חֲמָס. **י**
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ, וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה: כִּי-
הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דְּרָכָו, עַל-הָאָרֶץ.

נח ומשפחתו – בראשית ו' 8-10

ח וְנֹחַ, מֵצֵא חֵן בְּעֵינֵי ה'.

ט אֵלֶּה, תּוֹלְדֹת נֹחַ--נֹחַ אִישׁ צַדִּיק

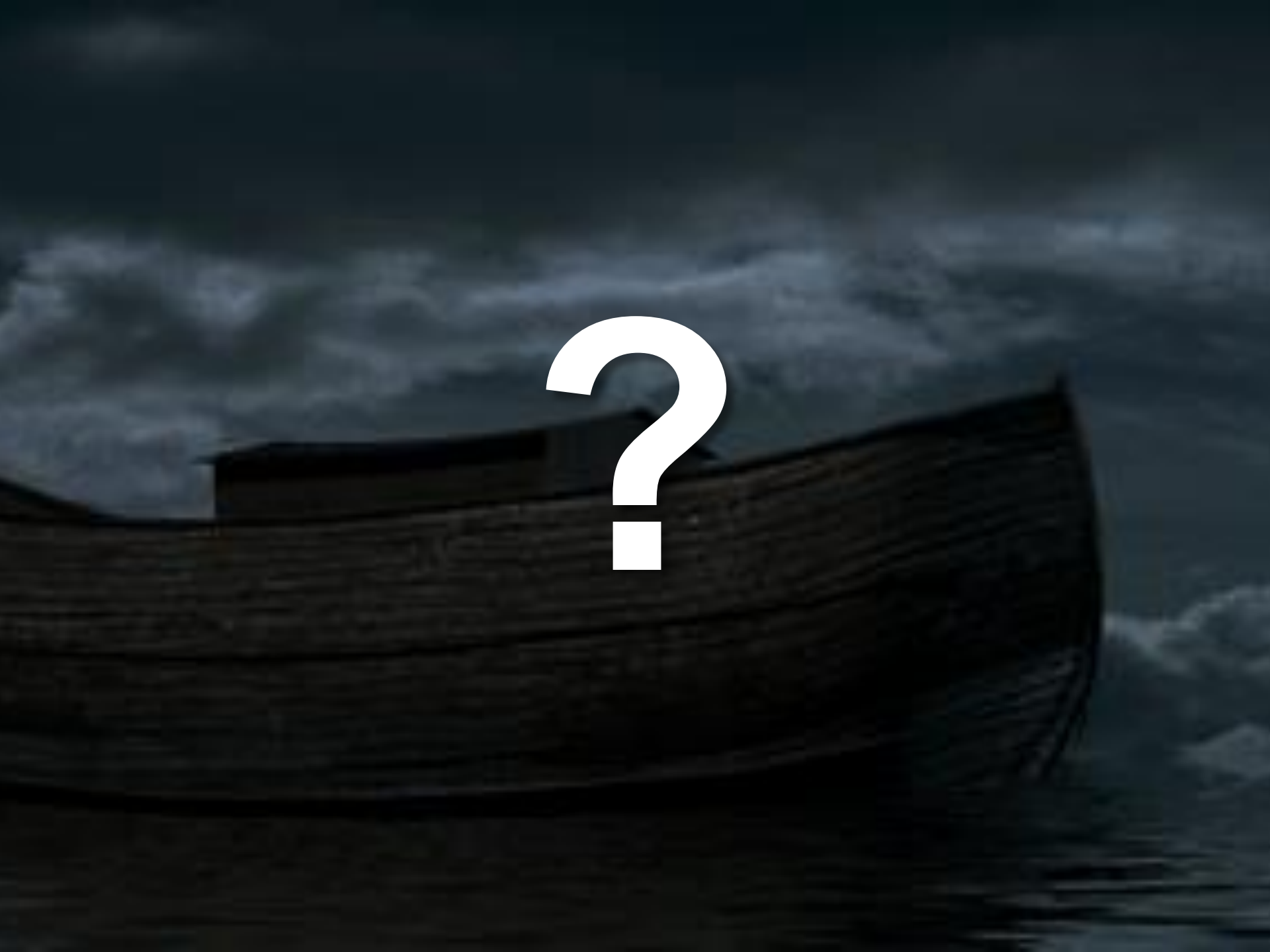
תָּמִים הָיָה, בְּדֹרֹתָיו: אֶת-הָאֱלֹהִים,

הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ. ■ וַיּוֹלֶד נֹחַ, שְׁלֹשָׁה

בָּנִים--אֶת-שֵׁם, אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת.

החלטת האל והודעתה לנח בראשית ו' 13-22

יג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ, קֹץ כָּל-בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי--כִי-מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס,
מִפְּנֵיהֶם; וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם, אֶת-הָאָרֶץ. **יד** עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי-גֹפֶר, קַנִּים
תַּעֲשֶׂה אֶת-הַתֵּבָה; וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ, בַּכֹּפֶר. **טו** וְזֶה, אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה, אָרְךָ הַתֵּבָה, חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ,
וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ. **טז** צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה, וְאֶל-אַמָּה תִּכְלָנָהּ
מִלְמַעְלָה, וּפֶתַח הַתֵּבָה, בְּצִדָּהּ תִּשְׁתָּם; תַּחְתִּיִּם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים,
תַּעֲשֶׂהָ. **יז** וְאֲנִי, הִנְנִי מֵבִיא אֶת-הַמָּבּוּל מִיַּם עַל-הָאָרֶץ, לְשַׁחַת כָּל-בָּשָׂר
אֲשֶׁר-בּוֹ רוּחַ חַיִּים, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: כָּל אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ, יָגוּעַ. **יח** וְהַקְמַתִּי
אֶת-בְּרִיתִי, אִתְּךָ; וּבָאתָ, אֶל-הַתֵּבָה--אֹתָהּ, וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנִשְׁי-בְנֶיךָ
אִתְּךָ. **יט** וּמִכָּל-הַחַי מִכָּל-בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל, תָּבִיא אֶל-הַתֵּבָה--לְהַחִיֹּת
אִתְּךָ: זָכָר וּנְקֵבָה, יִהְיוּ. **כ** מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ, וּמִן-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ, מִכָּל
רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה, לְמִינֵהוּ--שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ, לְהַחִיֹּת. **כא** וְאַתָּה קַח-
לְךָ, מִכָּל-מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֹאכֵל, וְאַסַּפְתָּ, אֵלֶיךָ; וְהָיָה לְךָ וּלְהֶם, לְאֹכֶלָהּ. **כב**
וַיַּעַשׂ, נֹחַ: כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ, אֱלֹהִים--כֵּן עָשָׂה.

MOVIECLIPS.COM

aniboom.com

לא ב"חומר"! ובכל זאת כדאי וראוי להתייחס

פרקים ז'-ח' – סיפור המבול עצמו לעד ליציאה מהתיבה ומחויבות האל לא להשמיד יותר את האנושות והחיים על-פני האדמה באמצעות מבול.

פרק ט' – כריתת ברית (המסומלת באמצעות קשת בענן) עם נוח ועם משפחתו. במרכזה של הברית החוקים הראשונים – המגבלות וההיתרים החלים על בני-האדם מעתה ואילך – מותר לבני-אדם לאכול בע"ח (אך לא את הדם) ומאידך נקבע **עונש מוות** על **רצח** אדם – ובכך מדגישים את החשיבות של **ערך חיי האדם** –

"שִׁפְךָ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ"
כִּי בִצְלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם" (פס' 6).

עוד מסופר בפרק ט' כי נח נוטע כרם ומשתכר מהיין עירום באוהלו. בנו חם רואה אותו, קורא לאחיו, והם מכסים את אביהם תוך הליכה אחורנית מבלי לראות את ערוותו. כאשר נח מתעורר משכרותו הוא מקלל את כנען, בנו של חם.

לסיכום

מה לדעתכם רצה המחבר / העורך
לומר כאשר הוא שיבץ סיפור על
המבול ברצף הסיפורים האוניברסליים
על תחיית ספר בראשית?

האם אתם מסכימים לאמירתו
(המשוערת) על המחבר / העורך?

ימים של שקט / ירדן בר-כוכבא

נביט אל השמיים
נחכה ביחד ליונה.
הנה הם באים ימים של שקט
אחרי שכבר איבדנו את הכל
תשב איתי עכשיו על המרפסת
תבכה איתי ביחד על אתמול
הנה הם באים ימים של שקט
שנינו כאן ביחד על ההר
המים כבר ירדו ויש גם קשת
אפשר לקום, סוף העולם עבר.

הנה הם באים ימים של שקט
אחרי הרעש הגדול והנורא
אפשר לנוח קצת על המרפסת
ולאסוף את שברי הסערה

הנה הם באים ימים של שקט
כבר שכחתי איך שהם נראים
אפשר עכשיו לפתוח את הדלת
לשלוח אל הרוח ציפורים

הנה הם באים ימים של שקט
נצא אל החלון לראות
אם כלו כבר המים
אולי כבר יש באופק אדמה
זוגות זוגות
נצא זוגות זוגות

